

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

16 ΜΑΪΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 20

ΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἱερά Σύνοδος τῆς Ὀρθοδόξου Σερβικῆς
Ἐκκλησίας.

Ἀριθ. Συν. 2316]1239, 1924 ἔτους.

9]22 Ἰανουαρίου 1925. Ἐν Βελιγραδίῳ

Μακαριώτατε,

Ἰαν ἀγαπητὰ ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφεῖ, φίλτατε συλλειτουργεῖ ἐν τῇ ἀγίᾳ ὀρθοδοξίᾳ, Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν κ. κ. Χρυσόστομε τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἀσπαζόμενοι, ἐγκαρδίως προσαγορεύομεν.

Ἡ Αὐτοῦ Παναγ. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως δι' ἐγγράφου ὑπ' ἀριθμὸν 4456 ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς περὶ ἐπικειμένης συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸ τρέχον 1925 ἔτος καὶ διεβίβασεν ἡμῖν κατάλογον ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας καταρτισθῆντα περὶ τῶν θεμάτων, ἅτινα θὰ ἦτο δυνατόν ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τοῦτου ἕνεκα ἡ ἱερά Σύνοδος τῶν Ἀρχιερέων τῆς Σερβικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) 1924 ἔθεσεν ὑπὸ μελέτην καὶ συζήτησιν τὸ διὰ τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα.

Μετὰ τὴν γενομένην προκαταρκτικὴν μελέτην ἀπάντων τῶν προηγηθέντων καὶ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο συναφῶν ἐγγράφων καὶ τῶν λεχθεισῶν σχετικῶν ἀποφάσεων, ὡς καὶ τὴν ἐξακριβῶσιν τῆς σπουδαιότητος καὶ σοβαρότητος τοῦ ζητήματος, ἡ ἱερά Σύνοδος τῶν Ἀρχιερέων προέβη εἰς τὰς ἐξῆς ἀποφάσεις.

1. Ἡ ὀρθόδοξος Σερβικὴ Ἐκκλησία ἐπιμένει ἀπαρεγκλίτως εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς, ὅτι πρὸς λύσιν ἐνίων ζητημάτων πανορθοδόξου χαρακτήρος εἶναι ἀνάγκη νὰ συνέλθῃ ὀρθόδοξος Οἰκουμενικὴ Σύνοδος πρὸς συεργασίαν ἀπασῶν τῶν κανονικῶς ἀνεγνωρισμένων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

2. Ἴνα συνέλθῃ ὀρθόδοξος οἰκουμενικὴ σύνοδος καὶ πραγματοποιηθῶσιν τὰ προαποκείμενα ἀποτελέσματα, θὰ ἦτο ἀνάγκη ἐν συναγωγῇ ἀπασῶν τῶν κατὰ τύπου ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν νὰ γίνωσιν αἱ

δέουσαι προετοιμασίαι καὶ λυθῶσιν ἅπαντα τὰ προκαταρκτικὰ ζητήματα, ὡς π. χ. ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς συγκλήσεως, ὁ τρόπος τῆς ἀντιπροσωπεύσεως, ἡ σύστασις τῆς Συνόδου, τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν, ὁ τρόπος τῆς συζητήσεως καὶ τῆς λήψεως ἀποφάσεων ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ ζητήματι, ὁ τρόπος τῆς ἀνακοινώσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου κλπ.

3. Ἐνεκα πάντων τούτων τῶν λόγων, ὡς καὶ τοῦ λυπηροῦ γεγονότος, ὅτι τοπικαί τινες Ἐκκλησίαι εὗρισκονται σήμερον εἰς τοιαύτην δύσκολον καὶ ἀκαθόριστον θέσιν, ὥστε σχεδὸν ἀποκλείεται ἡ σύμπραξις αὐτῶν εἰς ὀρθόδοξον οἰκουμενικὴν Σύνοδον, συγκαλουμένην εἰς τόσον βραχὺ διάστημα, ἢ ὀρθόδοξος Σερβικὴ Ἐκκλησία θεωρεῖ ὅτι ἡ σύγκλησις τοιαύτης ὀρθοδόξου Οἰκουμενικῆς Συνόδου κατὰ τὸ τρέχον 1925 ἔτος, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως προπαρασκευαστικῆς ἐργασίας καὶ τῆς βραδύτητος τῆς προσκλήσεως, εἶναι ἀκαιρὸς καὶ δυσκόλως πραγματοποιησίμος.

4. Συνεπῶς ἡ ὀρθόδοξος Σερβικὴ Ἐκκλησία φρονεῖ ὅτι, πρὸ τῆς συγκλήσεως καὶ ἐνάρξεως τῶν σπουδαίων ἐργασιῶν τῆς ὀρθοδόξου Οἰκουμενικῆς Συνόδου, θὰ ἦτο λυσιτελέστερον νὰ συνέλθωσιν προκαταβολικῶς εἰς συνδιάσκεψιν ἀποσταλμένοι πασῶν τῶν κατὰ τύπου ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἵνα ἐν τοιαύτῃ συνδιασκέψει ἐπιτευχθῇ ὁμοφωνία διὰ πάντα τὰ προκαταρκτικὰ ἔργα καὶ ζητήματα.

5. Ἡ προκαταρκτικὴ αὕτη συνδιάσκεψις, κατὰ τὴν γνώμην τῆς ὀρθοδόξου Σερβικῆς Ἐκκλησίας, δύναται νὰ συνέλθῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν 1600ῆς ἐπιτηριδὸς ἀπὸ τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου αἴτε ἐν τῇ πόλει τῆς Νύσσης, γυναικείας τοῦ Μεγάλου Κωνσταντινίου, αἴτε ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει Ἀθωνος ὡς καταλληλοτέρου μέρους πρὸς σύγκλησιν καὶ ἐργασίαν τοιαύτης συνδιασκέψεως.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις αὐτῆς καὶ πρὸς τὸ παρὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καταρτισθὲν πρόγραμμα, ἡ ἱερά Σύνοδος τῶν Ἀρχιερέων τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας θὰ ἀποκρυσταλλώτῃ τὰς ἀπέψεις αὐτῆς καὶ θὰ καταρτίσῃ κατάλογον τῶν θεμάτων, ἅτινα κατὰ τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Πληροφοροῦμεν περὶ τῶν ἀνωτέρω τῆν Ὑμετέραν Μακαριότητα μετὰ τῆς παρακλήσεως ὅπως δια-
 διδάσῃ ἡμῖν τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς μετὰ τῶν ἀπόψεων
 τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἐκκλησίας ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.
 Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀρχιεπίσκοπος Ἰπεκίου

Μητροπολίτης Βελιγραδίου—Καρλοβατίας
 καὶ Πατριάρχης Σερβίας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Σερβικοῦ)

ΚΑΤΟΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΥΝΙΤΑΙ

Πολλὰ ἐγράφησαν ἐν τῷ τύπῳ περὶ τῶν ἑλλη-
 νικῶν αἰσθημάτων τῶν οὐνιτῶν, αὐτὸς δ' οὗτος ὁ
 «Θεοδωρουπόλεως Γεώργιος» διεμαρτυρήθη ἐν ἱερῷ
 ἀνακτιῆσει κατὰ τῶν ἐκφρασθεῖσων ὑπονοιῶν.

Ἐπὶ τούτου δὲν θὰ ὀμιλήσωμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ θὰ
 ἀφήσωμεν τὰ πράγματα αὐτὰ νὰ λαλήσουν, ἢ μάλ-
 λον αὐτὴ ἡ γλῶσσα τῶν παπιστῶν, ἐκθέτουσα ἐν
 πάσῃ εὐλικρινείᾳ τὴν ἀνέκαθεν ἀσκουμένην πολιτι-
 κὴν τοῦ Βατικανοῦ ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδό-
 ξων.

Ἐφόσον δηλαδὴ διετηρεῖτο ἡ παλαιὰ ὀθωμανικὴ
 αὐτοκρατορία, τὸ Βατικανὸν οὐ μόνον ἐπωφελεῖτο
 τῆς ἀνοχῆς ἢ τῆς ἀδιαφορίας, μεθ' ἧς ἡ Τουρκία
 ἐπολιτεύετο ἀπέναντι τῶν ἀναιζηλιῶν τῶν ἐν τῷ
 τουρκικῷ κράτει διαβιούντων χριστιανῶν, ἀλλ' ἐτίθετο
 ἐπορίζετο πλεονεκτήματα καὶ ὠφελήματα ἐκ τῆς δυσ-
 πιστίας καὶ τῆς ἀποστροφῆς, τὴν ὁποίαν ἠσθάνοντο
 οἱ Τούρκοι πρὸς τοὺς Ἑλληνας ὀρθοδόξους, τὸ πα-
 τριαχεῖόν των καὶ τὴν πολιτικὴν των ὀργάνωσιν.
 Καὶ ὁ μὲν πάπας Πῖος Θ' τῷ 1847 ἐδέχετο μετὰ
 μεγίστων τιμῶν τὴν ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Ἀμπι-οὐλ-
 Μεδζιτ ἀποσταλεῖσαν πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν χαιρε-
 τίσῃ ἐπὶ τῇ εἰς τὸν παπικὸν θρόνον ἀναρρήσει του
 πρεσβεΐαν, ὁ δὲ Λέων ΙΓ' μετὰ τόσης ἐπιμελείας
 ἐκαλλιέργει τὴν πρὸς τὴν Ὑ. Πύλην φιλίαν, ὥστε τῷ
 1898 μόνον ἡ ἐνεργὸς ἐπέμβασις τῆς Γαλλίας κατώρ-
 θως νὰ ἐμποδίσῃ τὴν σύμπηξιν διπλωματικῶν καὶ
 ἐπισήμων σχέσεων μεταξὺ τοῦ Βατικανοῦ καὶ τῆς
 Τουρκίας. Μετὰ 11 δ' ἔτη, τῇ 4 Ἰουλίου 1909 ὁ πά-
 πας Πῖος Ι' παρεῖχεν ἀκρόασιν εἰς τὴν ἀποστολὴν
 τοῦ Μωχάμετ Ε'. ἔλθεῦσαν εἰς Ρώμην νὰ τῷ ἀνα-
 κοινώσῃ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάρρησιν τοῦ νέου
 σουλτάνου.

Εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς βατικανῆς
 προπαγάνδας ἀνὰ τὴν ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν Ἀνατο-

λὴν τὰ μάλιστα εἶχε συντελέσῃ καὶ ἡ Γαλλία διὰ τοῦ
 δικαιώματος τῆς «προστασίας» (protectorat) ἐπὶ τῶν
 ἐν Ἀνατολῇ κατόλικων, ἀναγνωρισθέντος εἰς αὐτὴν
 ὑπὸ τε τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ ὑπὸ τῶν δυνά-
 μεων. Ἡ πολιτικὴ αὐτῆ τῆς Γαλλίας ἦτο βεβαίως
 ἀνακόλουθος, ἐφ' ὅσον ἐν Ἀνατολῇ ἐπροστάτευεν
 ἐκείνους ἀκριβῶς, τοὺς ὁποίους αὐτὴ αὐτῆ κακῶς
 κατεδίωκε καὶ ἐδίωκεν ἐκ τῆς ἰδίας ἐπικρατείας· ἀλ-
 λά τοῦτο ἐπραττεν ἐφ' ὅσον ἡ κατολικὴ προπαγάν-
 δα σπουδαίως προήγε τὴν ἐν Ἀνατολῇ γαλλικὴν
 ἐπιρροήν. Ἀκριβῶς δὲ εἰς τὴν ὑποστήριξιν ταύτην
 τῆς Γαλλίας ὀφείλεται καὶ κατὰ τὸ μέγιστον ἡ ραγ-
 δαία κατὰ τὸν 19 αἰῶνα ἐπέκτασις τῆς ἐπιρροῆς
 τοῦ κατολικισμοῦ. Ἡ πρόοδος αὐτῆ θὰ ἦτο ἐπι μεγα-
 λειτέρα, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ἡ μεταξὺ Γαλλίας καὶ
 Ρωσίας συμμαχία· διότι ἡ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους τῆς
 Ἀνατολῆς παρεχομένη ὑπὸ τῆς δευτέρας ὑποστήριξις
 ἐκόλυε τὴν πρώτην νὰ ἀνταγωνίζηται τὴν σύμμαχον,
 τοῦλάχιστον ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ
 κόσμῳ.

Ἡ ἐκρηξίς τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐγένετο ἀφορ-
 μὴ πολλῶν ἀνησυχιῶν εἰς τὸν παπισμὸν. Κατὰ τὴν
 πρώτην τοῦ πολέμου φάσιν ἐτίθετο σοβαρώτατα τὸ
 ζήτημα τῆς καταλήψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως
 ὑπὸ τῆς Ρωσίας καὶ τῆς πιθανωτάτης ὀριστικῆς
 αὐτῆς ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ ἐγκαταστάσεως.
 Τοῦτο διὰ τὴν Ρώμην ἐσημαινεν—ὡς ὁμολογοῦσιν
 αὐτοὶ οἱ κατόλικοι—τὸν θρίαμβον τῆς ὀρθοδοξίας
 καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν κατολικῶν ἐπιχειρήσεων
 ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Τούτου ἕνεκα τὸ Βατικανὸν μετ'
 ἀγωνίας ὀσημέραι ἀξαναομένης παρηκολούθει τὰς
 διαφορὰς τοῦ πολέμου φάσεις.

Ἡ αἰφνίδια κατάρρευσις τῆς ὀρωικῆς αὐτοκρα-
 τορίας, ὡς ἀπὸ μηχανῆς ἐπελθοῦσα, ἦρε, πρὸς και-
 ρόν, τοὺς φόβους καὶ ἠμβλυσε τὰς ἀνησυχίας. Λέγο-
 μεν «πρὸς καιρὸν», διότι ἡ «ὀρθόδοξος ἀπειλή»
 (la menace orthodoxe) ἀνίστατο ὑπὸ νέαν μορφήν·
 Ἡ Κωνσταντινούπολις διέφευγε τὴν Ρωσίαν διὰ νὰ
 ἐμπέσῃ εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων! Ὅπισθεν δὲ τῶν
 Ἑλλήνων οἱ ἐν τῷ Βατικανῷ ἔβλεπον καὶ ἐφοβοῦντο
 τοὺς Ἀγγλους. Ὅσακις, μεθ' ἑκάστην νίκην ἑλλη-
 νικὴν, παταγωδῶς προανηγγέλλετο ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει ὡς ἐπικαιμένη ἡ θριαμβευτικὴ εἴσοδος τῶν
 ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀγίας Σο-
 φίας, τὸ Βατικανὸν ἠσθάνετο ἐμπηγνυμένην ρομ-
 φαίαν εἰς τὸ στήθος του, κατὰ πάσας δὲ τὰς ἀγωνι-
 αῖδως παρακολουθουμένης περιπετείας τοῦ μικρα-
 σιατικοῦ πολέμου, «δὲν ἐπαυεν εὐχόμενον ὑπὲρ
 τοῦ Τούρκου», κατὰ τὴν ἰδίαν τῶν κατόλικων ὁμο-

λογίαν («c' est pour les Turques qu'il faisait les voeux»), διότι— άκουσον, άκουσον! —«ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ Βατικανοῦ προτιμότερα ἦτο ἐπὶ τοῦ τρούλλου τῆς ἁγίας Σοφίας ἢ σημαία τῆς ἡμισελίνου ἢ ὁ ἑλληνικὸς σταυρὸς», ἐν δὲ τῇ ἄσιατικῇ Τουρκίᾳ τὸ Βατικανὸν προὔτιμα τὴν μουσουλμανικὴν ἀδιαφορίαν, παρὰ τὸν ὀρθόδοξον φανατισμόν». (Id ὁ καὶ τὸ κείμενον: «à son point de vue, mieux valait encore le croissant que la croix grecque sur la coupole de Sainte-Sophie, et mieux valait, en Turquie d'Asie, l'indifférence musulmane que le fanatisme orthodoxe.»)

Κατὰ τοὺς πόθους λοιπὸν καὶ τὰς ἀντιχριστιανικὰς εὐχὰς τοῦ Βατικανοῦ «ἡ νικηφόρος προσπάθεια τοῦ Κεμάλ»—ὦ; χαρὰν ἰσχυρὰν τὴν κατάρρευσιν τοῦ ἑλληνικοῦ μικροασιατικοῦ μετώπου οἱ κατόλικοι—ἀνέκοψε τὴν πρόοδον τοῦ «διὰ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας» ἐφαρμοζομένου πολιτικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ σχεδίου «ἢ ἀποτυχία τῆς ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ ἑλληνικῆς ἀποδείρας ἐφάνη κλίνουσα τὴν πλάστιγγα πρὸς τὸ μέρος τῆς Ρώμης, τὴν ὅποιαν ἢ τουρκικὴ νίκη ἔσωσεν ἀπὸ μέγαν κίνδυνον». Πλήρης δὲ χαρᾶ; καὶ ἀγαλλιᾶσθαι ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ ταύτῃ ἀποτυχίᾳ, τῇ ἐκαύριον τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀνακαταλήψεως τῆς Σμύρνης, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ φλόγες μετέβαλον εἰς ἐρείπια τὸ ἑλληνικὸν αὐτῆς τμήμα, μεταξὺ τοῦ καρδιναλίου Gasparri καὶ τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ ἀντηλλάσσοντο θερμὰ τηλεγραφήματα (τῇ 24, 27 καὶ 28 Σεπτεμβρίου 1922) ἀποκαλύπτοντα ἀπροκαλύπτως τὰ πραγματικὰ τῆς ἁγίας Ἐδρας αἰσθήματα.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποσχίσεως τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς, ἢ τελευταία διείδεν ἐν τῇ πρώτῃ ἀντίπλον σπουδαιότατον, ὑποστηριζόμενον μάλιστα ὑπὸ ἰσχυροῦ πολιτικοῦ παράγοντος, ἀφ' οἴου δ' ἔσημειώθη ἡ πρώτη ἐκπαφὴ τοῦ ἀγγλικανισμοῦ πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν (Abbott καὶ Λούκαρις, ἰς' αἰὼν) αἱ ἀνητυχίαι τοῦ Βατικανοῦ ἀξιοζήτου ἐσορῶσθαι μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς Ρωσίας καὶ τὴν ἐνεργὸν ἐμφάνισιν τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ παράγοντος ἐν τῷ τελευταίῳ πολέμῳ. Ὁ κατολικισμὸς μετὰ βαθυτάτης μελαγχολίας πορηκολούθει τὴν ἀγγλοἑλληνικὴν συνεργασίαν καὶ τὴν στενωτέραν ἐπιφάνειαν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ μετὰ τῶν Σέρβων, τῶν Τσεχοσλαβῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοὺς Μπολσεβίκους Ρώσων.

Διότι ἐν τῇ ἐκπαφῇ ταύτῃ ἐμβλέπει τὴν διάλυσιν τῶν οὐραίων του, τῶν ὁποίων ὑποκαίμενον εἶνε ἢ πάσῃ δυνάμει προαγωγή καὶ πρόοδος τῆς οὐνίας ἀνά

τὸν ὀρθόδοξον κόσμον. Τούτου ἔνεκα πᾶσα συμφορὰ τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνισμοῦ, πᾶσα αὐτοῦ περιπέτεια, πᾶν κατ' αὐτοῦ κλήγμα ἀποτελεῖ διὰ τὸν προπαγανδίζοντα τὴν οὐνίαν κατολικισμὸν ἀφορμὴν χαρᾶ; καὶ ἀγαλλιᾶσθαι, οὐδ' εἶνε ἀνάγκη νὰ βεβαιώσωμεν ἡμεῖς ὅτι ὁ «Θεοδωρουπόλεως Γεώργιος» καὶ πάντες αἱ συνεργίαι του τρέφουσιν ἀνθελληνικὰ καὶ ἀντιπατριωτικὰ αἰσθήματα, ἐφ' ὅσον εἶνε μίσθαρνα ὄργανα τοῦ σοφισθέντος τὴν πολιτικὴν τῆς οὐνίας Βατικανοῦ, αὐτοὶ δ' οἱ κατόλικοι βεβαιοῦσι μετὰ χαρακτηριστικωτάτης ἀναδείας ὅτι «c' est pour les Turques qu'il faisait les voeux», καὶ ὅτι «προτιμᾷ νὰ βλέπῃ τὴν ἡμισέληνον ἐπὶ τῆς ἁγίας Σοφίας, παρὰ τὸν ἑλληνικὸν σταυρόν».

Τοιοῦτους ἀνθελληνας ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θέλει εἰς τοὺς κόλπους του. Οἱ πράκτορες οὗτοι τοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων μίσους, πρέπει ν' ἀπαλλάξουν τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν τῆς παρουσίας των. Ἐάν εἶναι κληρικοὶ τοῦ δυτικοῦ δόγματος, πρέπει ἢ αὐτοβούλως νὰ ἀποβάλλουν τὸ ἔνδυμα τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου, ἢ νὰ ἐξαναγκασθῶσιν εἰς τοῦτο ὑπὸ τοῦ κράτους, διδασκόμενοι νὰ εἶνε τίμιοι καὶ εὐλαβεῖς; καὶ νὰ ἔχουν τὸ θάρρος τῶν θρησκευτικῶν των πεποιθήσεων. Τοιαύτην ὑπουλόγητα καὶ δολιότητα καὶ ἀνανδρίαν, τοιαύτην χαμέρπειαν καὶ ὑποκρισίαν ἀπεχθάνεται ὁ ἑλληνικὸς λαός, μισεῖ δὲ καὶ βδελύσσεται τοὺς ὑπὸ τὴν ἀλωπεκίην τῆς φιλίας καὶ τοῦ ἐθνισμοῦ καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ δολίως ὑποσεκάπτοντας τὴν πατριὸν του θρησκείαν καὶ κηβδιέοντας τὰ πατριωτικὰ του αἰσθήματα. Πρὸς τί ἢ ὑποκριτικὴ πατριωτικὴ ἀγανάκτησις τοῦ «Θεοδωρουπόλεως Γεωργίου» ὅταν ὁ ὁμότροπός του «Zographos» ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ δημοσιεύματί του («Studion») καὶ ὁ ὁμόδοξός του Maurice Pernot ἐν τῷ περὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Βατικανοῦ ἔργῳ του ἀποκαλύπτουν δι' ὅσων ἀνωτέρω ἀνεφέρομεν τὰ ἐν τῇ οὐνικῇ πολιτικῇ ἀνθελληνικὰ αἰσθήματα τῆς κατολικῆς προπαγάνδας; Ἐχομεν λοιπὸν ἐν μέσῃ τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἑλλάδος φανεροῦς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος καὶ ἐπιβούλους τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, φερόμεντας τὸ ἔνδυμα τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου καὶ μιμουμένους τὴν λατρείαν του πρὸς ἑξαπάτησιν τῶν ἀπλουτέρων καὶ διετέργειαν προπαγάνδας ὑπὲρ τοῦ παπισμοῦ, τὸ δὲ χεῖριστον πάντων καὶ ἰταμῶς ὑβρίζοντας μετ' ἀνηκούστου ἀθραδείας καὶ θρασυτήτος τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς τῆς κοινωνίας, τὴν ὁποίαν ἐπιβουλεύονται. Καὶ τοὺς ἀνεχόμεθα!

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἡ θεία ἀποστολή τοῦ Χριστοῦ

Κυριακή τοῦ Τυφλοῦ—24 Μαΐου

«Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα ἡμεῖς ἵνα ἐργασθῶμεν, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι» (Ἰωάν. 9,4).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Σατῆρος καὶ ἡ ἐπιπορευθεῖσα θαυματουργικὴ ἀνάβλεψις τοῦ ἐκ νεανίης τυφλοῦ θέρουσιν ἐνώπιον ἡμῶν τὴν σωτηριώδη ἀλήθειαν τῆς θεότητος τῆς ἀποστολῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.—Καταφαίνεται αὕτη : Α'. Ἐν τῇ διδασκαλίᾳ Του. Β'. Ἐν τοῖς ἔργοις Του. Γ'. Ἐν τῇ ζωῇ Του.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἡ διδασκαλία του.

Ὁ Χριστὸς ἐκήρυξε :

1.—Πᾶν ὅ,τι «βεβαίωσεν τὴν καρδίαν» (Ἑβρ. 13,9) μάλιστα δὲ τὰ τεταραγμένα καὶ ἀνήσυχτα πνεύματα. Τὸ ὕψος τῆς περὶ Θεοῦ διδασκαλίας Του, ἡ ἀπλότης αὐτῆς, τὸ εἰς πάντας εὐπρόδοτον αὐτῆς, ἡ διδασκαλία Του περὶ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ τῆς κοινότητος καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, διδασκαλία αὐτὸ τοῦτο οὐρανόθεν, πόθεν ἄλλοθεν ἠδύνατο νὰ ἐρηχθῆται παρὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ μόνου ;

2.—Πᾶν ὅ,τι ἐλευθερώσει τὰς ἐπιπεφορισμένας συνειδήσεις. . . «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς». (Ματθ. 11,28).

3.—Πᾶν ὅ,τι δίδει τὴν ὀρθοῦσιν εἰς θελήσεις διατακτικὰς. Αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι τοῦ χριστιανισμοῦ, ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὀμίλια τοῦ Χριστοῦ, εἶναι αἰώνιοι γώμοι καὶ κριτήρια τῆς ἠθικῶς ὑγιανοῦσης ζωῆς. Διδασκαλία δὲ τόσον ἀγία ἡτο δυνατόν νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὸν ἀμερωτὸν καὶ ἐγωιστὴν ἀνθρώπου ;

Ἴδου διατὶ ἐλέγετο περὶ τοῦ Χριστοῦ : «Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς αὗτος ὁ ἄνθρωπος». (Ἰωάν. 7,46. πρβλ. Ματθ. 7,28. Μάρκ. 1,27. Λουκ. 4,32).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Τὰ ἔργα Του.

Ἔργα παντοδυναμίας καὶ ἀπειροῦ ἀγαθότητος. Ὑπάρχει τὸ φεῖν τῶν ἰδιοτήτων ἐπὶ τῆς γῆς ;

Ὁ Χριστὸς ἐπέβη τὰ θαύματα :

1.—Ἐπὶ παντοίων περιπτώσεων, ὡς κύριος ὀνυμίας τῶν νόμων τῆς φύσεως καὶ τῶν στοιχείων αὐτῆς.

2.—Θαύματα προρηθέντα ἤδη ὑπὸ τῶν Προφητῶν.

3.—Δημοσίᾳ καὶ ἐπὶ κοινῇ ὀφελείᾳ.

4.—Διὰ μόνου τοῦ λόγου καὶ διὰ μηδαμινῶν ἐνεργειῶν (πρβλ. ἀνάβλεψιν τοῦ τυφλοῦ διὰ πηλοῦ)

—Ἴδου διατὶ ἐλεγε : «τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, ἐκείνα μαρτυροῦσι περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ Πατήρ με ἀπέσταλκε». (Ἰωάν. 5,36).

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.—Ἡ ζωὴ Του.

Ὑπῆρξε τὸ πρότυπον πάσης ἀρετῆς καὶ τελειότητος :

1.—Ζήλου διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

2.—Ζήλου διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

3.—Ταπεινότητος, ἀγαθότητος, ἀγάπης, ὑπομονῆς, δοκιμασιῶν...

Διὰ τοῦτο ἠδύνατο νὰ λέγῃ : «ὑπόδειγμα δέδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα καὶ ὑμεῖς ποιῆτε», (Ἰωάν. 13,15) καὶ «εἰς ἐλέγχει με περὶ ἀμαρτίας» (Ἰωάν. 8,46).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Μακάριοι πάντες ἐ-εἶποι ὅσοι θέτουσι τὸν Χριστὸν ὡς ὁδηγὸν καὶ διδάσκαλον αὐτῶν ἐν παντί καὶ πάντοτε. Μακάριοι οἱ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ στοιχοῦντες, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ θανάτου του. Ὁ Κύριε ὡς ὁ ἀνάβλεψας τυφλὸς τοῦ σημερινοῦ Ἐθαγγελοῦ πιστεύω σταθερῶς, πιστεύω, Κύριε, ὅτι «εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον. Ἰκάνωσόν με ἐν τῷ πελάγει τούτῳ τῶν ὀδυνῶν τῆς κακίας τοῦ κόσμου νὰ Σε πιστεύω περισσύτερον, νὰ Σε ἀγαπῶ περισσότερον.

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἡ στάσις, τὴν ὁποίαν ἡ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀγγλικὴ Ἀρμοστία καὶ ἀπ' ἀρχῆς μὲν ἐδειξε πρὸς τὸ ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἐξακολουθεῖ δὲ καὶ μέχρι σήμερον νὰ ἐπιδεικνύη, εἶνε, ὁμολογουμένως, ὅπως ἀπροσδόκητος. Ὑπεσχέθη νὰ βοηθήσῃ τὸ Πατριαρχεῖον, ὅπως βαθμηθὸν ἀπαλλαγῇ τῶν μεγίστων αὐτοῦ οικονομικῶν δυσχερειῶν, ἀλλ' ὁ ἐπιβληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἔλεγχος ἀπεδείχθη, οὐ μόνον ἀπανθρωπότητος, ἀλλὰ καὶ ἐναντίως πρὸς τὰ οικονομικὰ συμφέροντα τοῦ Πατριαρχείου καὶ ὑποδουλωτικὸς κατὰ τρόπον ἀνήκουστος. Ἐξ ἄλλου ἢ ὑπ' ἐσχάτων κοινοποιηθεῖσα πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ἀπόφαισις τῆς Ἀρμοστίας, ὅπως ἀνατρέψῃ ἀρδρῶν τὸ αἰωνόβιον τῆς Ἀγιοταφ. Ἀδελφότητος καθεστῶς, δι' οὗ καὶ μόνου κατέστη δυνατὴ ἡ σωτηρία τῶν παναγιῶν ἐν Παλαιστίνῃ Πασκαυνημάτων, κατατείνῃ εἰς αὐτὸ τοῦτο, τὴν κατάργησιν τοῦ ὀρθοδόξου Πατριαρχείου, καὶ τοῦτο χάρις εἰς ὀλίγους ἐξηήμερους ἰθαγενεῖς καὶ παρὰ τὰ ἀρχήθεν ὑπεσχημένα περὶ σεβασμοῦ τοῦ εὐρεθέντος κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς Παλαιστίνης καθεστῶτος τῶν ἐν αὐτῇ ἱερῶν ἱδρυμάτων. Ἡ πρὸς τὸ ὀρθόδοξον Πατριαρχεῖον οὐ μόνον τυραννικὴ, ἀλλ' αὐτόχρημα ἐχθρική καὶ κυριαρχικῶς ἐξουσιαστικὴ πολιτικὴ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Παλαιστίνης πληροῖ ἀφάτου θλίψεις τὴν ἐλληνιστὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ ὀλόκληρον αὐτῆς τὸ πλήρωμα, βλέποντες δ' ὅτι παρὰ χριστιανικῆς καὶ δὴ καὶ φιλελευθερίας ἐννάμειος ὑποφέρει ὅσα οὐδ' ἀπὸ μέρους τῶν Τούρκων αὐτῶν ποτε ἐδοκίμασε, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ Κεντρικὴ τοῦ Λονδίνου Κυβέρνησις δὲν θὰ ἀφήσῃ μέχρι τέλους

τὴν διαχείρισιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος εἰς τὴν ἀδικὸν αὐθαιρέσιαν τῆς ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀρμοστείας τῆς, ἀλλὰ θὰ σπεύσῃ νὰ ἐπανορθώσῃ ὅσα ἀγροῖκα ἐτελέσθησαν καὶ τελοῦνται κατὰ τοῦ Ὁρθοδόξου Πατριαρχείου ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγγλικῆς Ἀρμοστείας.

§§ Καὶ πάλιν δεόν προσηκόντως νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἀμέριστος προσοχὴ τοῦ τύπου καὶ τῆς δημοσίας γνώμης εἰς τὸ ζήτημα τῶν Οὐνιτῶν. Μετὰ τὸν ἀποκαλυφθέντα ἐν τῷ Ὁρφαυτροφείῳ τῶν προσηλυτισμῶν προσφυγοπαίδων ὀλόκληρος ὁ τύπος ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἐπανερχόμενος εἰς τὸ καταφανέστατον σκάνδαλον, εὐλόγως συμπεραίνει ὅτι, εἴτε Ἕλληνας ὑπήκοοι εἶνε οἱ Οὐνίται οὗτοι, εἴτε ξένοι, τὸ ζήτημα εἶνε ἀπλούστατον. Ἐὰν μὲν εἶνε τὸ πρῶτον, δὲν δικαιούνται ν' ἀπολαμβάνουσιν ἰδιαίτερον προνομίων, ὧν οἱ λοιποὶ πολῖται στεροῦνται· ἐὰν δὲ συμβαίῃ τὸ δεύτερον, δῆλα δὲ ἐὰν πρόκειται περὶ προπαγάνδας ξένης ὑπηκοότητος, ὑπάρχουν νόμοι κανονίζοντες τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ξένων καθιδρυμάτων. Μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις δέ, εἰς τὰς ὁποίας προβαίνομεν περὶ τῆς Οὐνίας καὶ τῶν Οὐνιτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδεμία ἀπέμεινε ἀμφιβολία, ὅτι πᾶσα ἐπὶ πλέον ἀνοχὴ ἐν τοῖς κόλποις ἡμῶν ἐχθροῦ φανεροῦ καὶ τῆς θρησκείας ἡμῶν καὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἡμετέρας πατρίδος, ἀποτελεῖ αὐτόχρημα ἔγκλημα κατὰ παντὸς ὅ,τι οἱ Ἕλληνας ἔχομεν ἱερώτερον καὶ ἀγιώτερον.

§§ Εἶνε εἰς ἄκρον θλιβερόν νὰ βλέπῃ τις ἐν ταῖς κατολικαῖς Ἐχῶσις d'Orient σχολιαζόμενα ὡς σχολιάζονται δημοσιεύματά τινα τοῦ «Πανταίνου», ἀκόμη δὲ θλιβερώτερον εἶνε νὰ ἀναγινώσκῃ τις τὰ ἐκ τούτων ὑπὸ τῶν κατολικῶν συναγόμενα μελαγχολικὰ πορίσματα. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι πρῶτοι θὰ λυπηθῶσι λαμβάνοντες γνώσιν αὐτῶν αὐτοὶ οἱ συντάκται τῶν ἐν λόγῳ δημοσιευμάτων. Πόσω ὁμως φρονιμώτερον θὰ ἦτο νὰ μὴ προέτρεχεν ἡ γραφίς τῆς διανοίας, ἢ μᾶλλον νὰ ἐχαλίνοῦ τὴν διάνοιαν ἢ ἐχεφροσύνη, εἰς δὲ τὴν γραφίδα νὰ ὑπηγορεύοντο μόνον ὅσα νουνεχὴ καὶ σεμνά.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ ἐν τῇ Σιναίᾳ Ἀκαδημία συνελθὼν Ἐθνικὸν Συνέδριον, πρὸς ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ ἀποφάσεσιν ἐκ τῶν πρώτων ἤξιωσε καὶ τὴν διὰ παντὸς μέσου περιφροῦρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιομάτων, τὴν ἀνύψωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἱεροῦ

κλήρου καὶ τὴν διατήρησιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἐν τοῖς σχολείοις θρησκευτικῆς διδασκαλίας.

—Χθές, Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7 μ. μ. ὁ ὑφηγητῆς τῆς Θεολογίας κ. Π. Μπρατσιώτης παρακλήσει τοῦ φοιτητ. τμήματος τῆς Χ. Α. Ν. ὠμίλησεν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ «Παρνασσῶ» ἀνατρέψας τὴν πολύκροτον περὶ τοῦ Σωτήρος τῶν Σοσιαλιστῶν καὶ Κομμουνιστῶν θεωρίαν καὶ παραστήσας τὴν κατὰ Χριστὸν εὐημεροῦσαν κοινωσίαν.

—Ἐν Καρδίτῃ ἐτελέσθησαν Πενθεσσαλικοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Μουσικο—γυμναστικοῦ Συλλόγου διαρκέσαντες ἐπὶ τριήμερον. Κατὰ τούτους προσήλθον ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλων τῶν Θεσσαλικῶν πόλεων καὶ ἀθληταὶ ὧ· καὶ οἱ Νομάρχαι Τρικυκάλων καὶ Καρδίτσης. Τὸ Διοικητ. Συμβούλιον τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου Καρδίτσης ὧ· καὶ ὁ Δήμαρχος Καρδίτσης ἐπισκεφθέντες τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκὴλ παρεκάλεσαν αὐτὸν ἵνα προστῇ τῶν ἀγῶνων ὧ· Πρόεδρος τῆς Ἑλλανοδικίου Ἐπιτροπῆς, ἐκφωνήσῃ δὲ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. Ὁ Σεβ. ἀπεδέχθη τὴν παράκλησιν καὶ ὠμίλησε διὰ μακρῶν ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ ἐν μέσῳ πολλοῦ πλήθους χαιρέτισας ἐν τέλει τοὺς προσελθόντας ξένους ἐκ μέρους τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐν Καρδίτῃ ἀθλητῶν. Κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ Σεβ. ὠμίλησε πάλιν προσφωνήσας τοὺς νικητὰς καὶ ἀπονείμας ἰδίᾳ χειρὶ τὰ βραβεῖα καὶ τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητὰς οἵτινες ἠσπάζοντο τὴν δεξιάν του.

—Συνεπλήρωσε θδεῖταιν ὁ λίαν εὐδοκίμως ἐνταῦθα δρῶν Μικρασιατικὸς Σύλλογος «Ἀνατολή», εἰς ὃν ἡ τελευταία ἐθνικὴ συμφορὰ παρῆσεν ἀφορμὰς νέας ἀγαθοποιῶν δράσεως, ἐν τῇ ἑποίᾳ φιλοτίμως διακρίνεται ἐκ τῶν πρώτων. Ἄποροι φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ περιθάλλονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου καὶ νυκτεριναὶ Σχολαὶ συντηροῦνται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τοῖς προσφυγικαῖς συνοικισμοῖς «Συγγροῦ», «Βύρωνος», «Ν. Ἰωνίας» καὶ «Δριπετσῶνος».

—Κατόπιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευθεισῶν καταγγελιῶν περὶ τῆς μεταξὺ τῶν προσφύγων οὐνικῆς προπαγάνδας οἱ διευθύνοντες τὴν ἐν ὁδῷ Ἀχαρνῶν 122 οὐνικὴν Σχολήν, προσεκάλεσαν ἐσπευσμένως τὰς μητέρας τῶν προσηλυτισθέντων ὄρφανῶν. Ἐκ τούτων ὁ δεκαετὴς Σάββας Φωτεινόπουλος ἀπεσπᾶσθη τῇ αἰτήσῃ τῆς μητρὸς του καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ ἐν Βουλιαγμένῃ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφαυτροφεῖον, τρεῖς δ' ἑτέροις προσφυγόπαιδας ἀπέστειλαν πρὸς τοὺς κηδεμόνας των αὐτοὶ εἰ οὐνίται, μετὰ τὰς γενομένας ἀποκαλύψεις, εἰσαχθέντας.

καὶ τούτους εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Τῇ 12ῃ παρελθόντος Ἀπριλίου ἐφορτάσθη ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς εἶχε προαγγελθῆ, ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς ποιμαντικῆς δράσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡρακλείας κ. Γρηγορίου. Ἐκ τῆς υποβληθείσης ἐκθέσεως τοῦ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παραστάτου Σεβασ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου πληροφοροῦμεθα ὅτι τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ἐν τῷ ἱερῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ ὁ Παναγ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καμπανίας κ. Διοδώρου τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Ἰωακείμ καὶ τοῦ πρεσβυτερίου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Γενικ. Διοικητοῦ ὡς ἐκ προσώπου τοῦ τε Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν Θεσσαλονίκης. Ὁ ἐφορτάζων Ἱεράρχης Ἰσατο ἐν τῷ παραθροῖῳ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἱεουργίας, φέρον τὰ παράσημα, δι' ὧν ἐτιμήθη, καὶ κρατῶν τὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον. Ἡ ὅλη τελετὴ εἶχε τὸ συγκινητικὸν καὶ δὴ ὅτε ὁ γηραιὸς Μητροπολίτης, εἰς τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας ἠύχηθη ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου τῶν Ἱ. Μητροπόλεων, ἃς ἐποίμανεν, ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου τῶν προσφύγων εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐγένετο ἡ δεξιόσις τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Μεγάλῳ παρεκκλήσιῳ καὶ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Κωνσταντίνου ΣΤ' μετὰ τὸν Π. Μητροπολίτην Θεσσαλονίκης εὐχλώτως ἐξάραντα τὴν σημασίαν τῆς ἐφορτῆς καὶ πλέξαντα τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἐφορτάζοντος, προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀντιπροσωπεύσας αὐτὴν κατὰ τὰς ἐφορτάς Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπος, ὑποβαλὼν τὰ θεομὰ συγχαρητήρια καὶ τὸν ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ εὐχηθεὶς αὐγείαν καὶ δύναμιν παρὰ Κυρίου ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κλυδωνιζομένης Ἐκκλησίας, ἀφ' οὗ δὲ δι' ὀλίγων εἶπε τὰ προσήκοντα περὶ τῆς μακροχρονίου αὐτοῦ δράσεως ἐτόνισεν ὅτι «ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἔχουσα Ἀρχιεπίσκοπον τὸν εἰώτιον δομήτορα Αὐτῆς καὶ κηδαιούχους καὶ ποιμένας ὅσος ἐδείχθη ἐν τῇ πεντηκονταετηρίᾳ ποιμαντορίας» ὁ γηραιὸς Ἱεράρχης, θὰ δύνηθῃ «καὶ αὐριοδρομήσῃ» καὶ ἠύχηθη ὅπως ἀξιώσῃ

Αὐτὸν ὁ Κύριος «ταχέως νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν βεβηλωθεῖσαν Ἡρακλείαν καὶ μετὰ Ἡρακλείου σθένους συνεχίσῃ τὴν ὥραιαν καὶ ἐθνικὴν δράσιν αὐτοῦ. Ἐκ μέρους τοῦ Δημ. Συμβουλίου ἀμίλησεν ὁ κ. Φ. Παπαγεωργίου καὶ ἄφ' οὗ ἀνεγνωσθησαν τὰ ληφθέντα τηλεγραφήματα καὶ γράμματα, εἶπεν ὀλίγα ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμεν. Πατριάρχης περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐφορτάζοντος πρὸς τὴν χειμαζομένην Ἐκκλησίαν ἠύχηθῃ τὰ εἰκότα Ὁ σιβ. Μητροπολίτης Ἡρακλείας συγκεκμημένος ἠύχαριςτος κίνετος καὶ κρατῶν τὴν κωνόλαυκον, ἦν μόνον διάκωσεν, ἐκ Ρεδαίτου, ἔδωκε πατρικὰς συμβουλὰς πρὸς τοὺς πρόσφυγας ἰδίᾳ τῆς Ἡρακλείας εὐχηθεὶς ταχεῖαν ἐπίανοδον.

— Ἐξακολουθεῖ ἔτι ἡ ἐκκρεμότης τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήματος. Ἡ Α. Θ. Π., ὁ Οἰκ. Πατριάρχης, ἐπειδὴ δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας, ἀπέλυσε πρὸς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας γράμματα ζητοῦσα τὰς γνώμας αὐτῶν, ἀναμένονται δ' αἱ εἰς αὐτὰ ἀπαντήσεις τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Ἡ βιενναῖα ἑφημερὶς «Ράιχσποστ», ὄργανον τῶν κληρικοφρόνων κατολικῶν τῆς Αὐστρίας δημοσιεύει δηλώσεις ῥώσσου λογογράφου περὶ τῆς οὐκρινῆς ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, φέρει δὲ τοῦτον εἰπόντα τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει: «Δὲν εἶναι πλέον μυστικὸν ὅτι τὰ ὄμματα καὶ αἱ καρδίαι ὄλων τῶν ἀληθῶν χριστιανῶν τῆς Ρωσίας... στρέφονται πρὸς τὴν Ῥώμην τὴν αὐτὴν μητέρα Ἐκκλησίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁ ῥωσικὸς χριστιανισμὸς ἠναγκάσθη νὰ ζῆ κεχωρισμένος διὰ μακροῦ χρόνου ἀνταγωνισμοῦ τοῦ Βυζαντινοῦ Πατριαρχείου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης ἐκ κοσμικῆς καθαρῶς ἀντιζητίας... Ἀπὸ τὴν Ῥώμην καὶ μόνον τὴν Ῥώμην, τὴν μητέρα καὶ προστάτιδα τῆς ἀληθοῦς ἐν Χριστῷ Ἐκκλησίας προσδοκᾷ ἀρωγὴν καὶ σωτηρίαν ἡ θνήσκουσα, ἀλλὰ τὴν ἀνάστασιν—ἐν νῆα καθολικῇ λαμπρότητι—δυναρυσμένη Ῥωσικῇ Ἐκκλησίᾳ... Ἐξαπόστειλον τὰ πνευματικὰ σου στρατεύματα, ἀπόστειλον τοὺς ἀναειδημῆτους σου ἱεραποστόλους εἰς τὸ μέγα Κράτος τῶν Ῥώσων (φέρεται λέγων πρὸς τὸν Πάπαν) καὶ ἂν εἶ ἤθελε περιβληθῆ νέον εἶναι μαρτυρικὸν στέφανον ἢ ἀθάνατος κεφαλὴ τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας». Οἱ λόγοι οὗτοι προφανῶς διεσημεύουσι τὰς βλέψεις καὶ τὰς προσδοκίας τῶν ἐν Ῥώμῃ, δὲν βλέπομεν ὅμως τὸν λόγον διατί ἀπεισιωπήθη τὸ ὄνομα τοῦ δῆθεν εἰπόντος αὐτοὺς Ρώσου λογογράφου.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ «Καθολικὴ Ἐπιθεώρησις» δημοσιεύει μακρὰν προκήρυξιν τῆς «Ἐνώσεως τῶν καθολικῶν οἰκογε

νειαρχῶν» ἐν τῇ ὁποίᾳ μετὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς ὀργανώσεως παρέχεται λεπτομερὲς πρόγραμμα δράσεως. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ προκήρυξιν αἱ ὀργανώσεις τῶν καθολικῶν οἰκογενειάρχων ἐβρέθησαν διὰ τὴν ἀνυψώσασαι τὴν οἰκογενεῖαν ἐπαναφέρειν αὐτὴν εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεθέντας νόμους, διακηρύττουσαι δὲ ὅτι «ἡ οἰκογένεια θὰ ἐπανεύρῃ τὴν ζωικότητα καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς μόνον ὅταν θὰ γίνῃ χριστιανικὴ καὶ ὅταν πάντα τὰ μέλη αὐτῆς ἔχωσι βαθυτάτην συνείδησιν τῶν χριστιανικῶν τῶν καθηκόντων» κατὰ συνέπειαν ἀποκηρύσσουσι τὸν «λαϊκισμόν» καὶ καταγγέλλουσι αὐτὸν ὡς τὴν μεγαλειτέραν σύγχρονον πλάνην καὶ τὸν καταστρεπτικὸν τῆς οἰκογενεῖας σφάλμα. Τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σκοποῦ τῶν αἱ ὀργανώσεις αὗται ἐπιδικώουσι: α.) διὰ τοῦ τύπου, — ἐξεδόθη ἤδη μηνιαῖον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ecole et famille» — β.) διὰ τακτικῶν διαλέξεων πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ, γ.) δι' ἐνεργειῶν κατὰ τοῦ ἀντιθρησκευτικοῦ πνεύματος τοῦ σχολείου καὶ τοῦ συγχρωτισμοῦ τῶν δύο φύλων, δ.) δι' ἀντιδράσεως ἐναντίον πάσης ἀντιθέτου νομοθεσίας, καὶ ε.) διὰ τῆς ὀργανώσεως ὑλικῆς βοήθειας τῶν πνευματικῶς ὑγιῶν οἰκογενειῶν. Τὰ μέλη τῶν ὀργανώσεων δύνανται γ' ἀνήκωσιν εἰς οἰονδήποτε κόμμα πολιτικῶν ἐπιθυμοῦσιν, ἀλλὰ πάντοτε ὀφείλουσι νὰ ἐργάζωνται ὥστε ἡ ἀρχὴ νὰ περιέδροι εἰς ἄνδρας εὐνοοῦντας τὸν χριστιανικὸν πνεῦμα.

— Κατὰ τὰ ἔτη 1916—1919 ὁ παπικὸς πληθυσμὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἠξήθη κατὰ 11,6 ο). Κατὰ δὲ τὸ 1922-1923 μόνον κατὰ 0,86 ο).

— Κατὰ πληροφορίας τοῦ ξένου τύπου ἡ «Κατολικὴ Ὄργανωσις τῆς Βελγικῆς νεολαίας» ἰδρυθεῖσα πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ἔχουσα ὡς σύνθημα «ν' ἀποδοθῆ τὸ Βέλγιον εἰς τὸν Χριστὸν» περιλαμβάνει ὑπὲρ τὰς 25,000 νέων. Ἡ ὀργάνωσις αὕτη ἐργάζεται μετὰ πρόγραμμα χωρισμοῦ τῆς θρησκείας ἀπὸ τῆς πολιτικῆς.

— Κατὰ τινὰς πληροφορίας πρόκειται νὰ συγκληθῆ ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, τῷ 1926 διὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ δόγματος τῆς σωματικῆς μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Κατὰ στατιστικὴν δημοσιευομένην ἐν τῇ «Θρησκ. ἑβδομαδίᾳ» τῆς Γενεύης οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐν ταῖς διαφόροις χώραις τῆς Εὐρώπης προτεσταντῶν ἔχουσι ὡς ἑξῆς. Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν Εὐαγγελικῶν ἐκκλησιῶν τῆς Γερμανίας περιλαμβάνει 40,2 ἑκατομμύρια, αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ὁλλανδίας 3,5 ἑκ. τῆς Ἑλβετίας 2,4 ἑκ. τῆς Γαλλίας 1 ἑκατομ. τῆς Δανίας 2,5 ἑκατ.

τῆς Νορβηγίας 2,3 ἑκατ. τῆς Σουηδίας, 5,7 ἑκ., τῆς Φιλανδίας 3,2 ἑκατομ., τῆς Ἑσθονίας 1 ἑκατομ. τῆς Λεττονίας 1,5 ἑκατομ. τῆς Ρωσσίας 1,1 ἑκατομ. τῆς Λιθουανίας 200000, τῆς Πολωνίας 1,5 ἑκατομ. τῆς Τσεχοσλοβακίας 1,2 ἑκατομ. τῆς Αὐστρίας 200000 τῆς Οὐγγαρίας 3,6 ἑκατομ. καὶ τῆς Ρουμανίας 1,2 ἑκατομ. Ἐν Ἀμερικῇ δὲ τὰ 2/3 τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι διαμαρτυρόμενοι ἔχοντες 16700 πάστορας.

— Οἱ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις μεθοδισταὶ διαροῦνται εἰς 17 διαφόρους Ἐκκλησίας, οἱ βαπτισταὶ εἰς 18, οἱ πρεσβυτεριανοὶ εἰς 9 καὶ οἱ λουθηρανοὶ εἰς 23. Πᾶσαι ὅμως αἱ Ἐκκλησίαι αὗται εἶναι ἠνωμένοι εἰς ἓν «Ὁμοσπονδιακὸν συμβούλιον τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ».

— Ὁ προτεσταντικὸς πληθυσμὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τὰ ἔτη 1916—1919 ἠξήθη κατὰ 4,37 ο), καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1922—23 κατὰ 2,29 ο).

— Ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἐκκλησία τῶν «Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ» περιλαμβάνει περὶ τὰ 1,400,000 ἐνεργὰ μέλη. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὕτη ὀργάνωσις ἀπορρίπτει τὰ σύμβολα καὶ τὰς δογματικὰς διδασκαλίας καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Ἐχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς 7,000 πάστορας καὶ 10,000 τοπικὰς κοινότητας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν ᾧ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν Γερμανίᾳ ἠναγκάσθησαν, ἐλλείψει πόρων, νὰ κλεισθῶσιν 88 προτεσταντικὰ ἱδρύματα, ἀπὸ τοῦ 1919 ἰδρύθησαν πλεον τῶν 700 κατολικῶν μοναστηρίων.

— Κατ' ἰδιωτικὰς ἐκ Βουλγαρίας πληροφορίας ἡ προσεχὴς σύγκλησις τῆς μελετωμένης Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἶναι παρὰ τῷ βουλγαρικῷ κλήρῳ ἐπιθυμητὴ ὡς μία εὐκαιρία πρὸς ἄρσιν τοῦ σχίσματος, ἥτις ἐν Βουλγαρίᾳ ἀναγνωρίζεται ἐσχάτως ὡς ἀναγκαία.

— Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς, ἡ Οὐγγαρία ἀριθμεῖ 5096729 ῥωμαιοκατολικούς, 1670144 μετερρυθμισμένους, 497012 λουθηρανούς καὶ 473310 Ἰουδαίους.

— Ἐν Baile Herculaine τῆς Ρουμανίας συνήλθεν ἀπὸ τῆς 22ης Ἀπρ. μέχρι τῆς 2ας Μαΐου ἐ. ἔ. τὸ Ε'. Συνέδριον τῶν Φοιτητικῶν Χριστιανικῶν Ἐνώσεων τῆς Νοτίου καὶ Νοτιανατολικῆς Εὐρώπης ὀργανωθὲν ὑπὸ τῆς «Παγκοσμίου φοιτητικῆς Χριστιαν. Ὁμοσπονδίας». Τοῦ Συνεδρίου μετέσχον δέκα χώραι, ἐν αἷς καὶ ἡ Ἑλλάς, ἀντιπροσωπευθεῖσαι διὰ 45 ἀντιπροσώπων. Μεταξὺ τῶν ἀπασχολησάντων τὸ Συνέδριον ζητημάτων ἦτο ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ συστηματοποίησις τῆς μεταξὺ τῶν φοιτητῶν χριστιαν. ἐργασίας, ἀφ'

ἐτέρου δὲ τὰ ἀπασχολοῦντα τὰς μετασχούσας χώρας σύγχρονα ζητήματα, ὡς τὸ τῶν μειονοτήτων καὶ τοῦ ἀντισημιτικοῦ ὀβριμῆτος. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ὀρθοδόξων χωρῶν συνήλθον εἰς εἰδικὴν συνεδρίαν, ἐν ᾗ μεταξὺ ἄλλων ἀπεφασίσθη ἡ τακτικὴ κατ' ἔτος συνάντησις ἀντιπροσώπων τῶν φοιτητ. χριστιαν. ὀργανώσεων τῶν ὀρθοδόξων χωρῶν.

—Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ «Semeur Voulois» ἀπεσκήρτησαν τοῦ προτεσταντισμοῦ 931 146 μέλη κατὰ τὰ ἔτη 1919-1922. Ἐκ τούτων 305584 ἀπεσκήρτησαν κατὰ τὸ 1921. Προσῆλθον δὲ κατὰ τὰ ἔτη 1922 ἔτεροι 44000.

—Τὸ ἔργον τῆς ἐν Κίνα εὐαγγελικῆς ἱεραποστολῆς ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1842. Ἡ σημερινή της κατάστασις συνοψίζεται εἰς τὰ ἑξῆς: Εἰς 1310 συμποσούνται οἱ ἀφωσιωμένοι ἱεραπόστολοι, 348 οἱ ἱατροὶ ἱεραπόστολοι, 116 αἱ γυναῖκες ἱατροὶ καὶ 2145 αἱ ἀδελφαὶ καὶ νοσοκόμοι. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους προστιθέμεναι καὶ 1996 γυναῖκες ἱεραποστόλων ἀπαρτίζουσι σύνολον 6636 Εὐρωπαίων ἐργαζομένων δι' ἱεραποστολικούς σκοπούς: εἰς 1937 κυριωτέρους σταθμούς. Οἱ ἐν Κίνα χριστιανοὶ ἀνέρχονται εἰς 618000.

NEA BIBLIA

Αἱ πλάναι τοῦ Παπισμοῦ, ὁ Οὐνιτισμὸς καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς. Ἐν Ἀθήναις (Τύποις «Φοίνικος») 1925. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἀποτελεῖ σύντομον μὲν ἀλλ' ἀρτίαν καὶ λαμπρὰν ἐκθεσιν τῶν Πλανῶν τοῦ Παπισμοῦ, διαπραγματευόμενον ἅμα περὶ τοῦ Οὐνιτισμοῦ καὶ παρέχον γενικὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Προτεσταντισμοῦ, κατὰ τὸ ἑξῆς διάγραμμα. 1. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὁ Παπισμὸς καὶ ὁ Προτεσταντισμὸς. 2. Τὸ πρωτεῖον καὶ τὸ ἀλάθητον τοῦ Πάπα. 3. Ἡ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Ἁγ. Πνεύματος πλάνη. 4. Διαστrophὴ τῆς ἐννοίας περὶ τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, περὶ τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς ἐξομολογήσεως, τῶν ἐπιτιμῶν, τοῦ καθαρτηρίου πυρός, τῶν συγχωροχαρτίων καὶ τῆς τιμῆς τῶν ἁγίων. 5. Διαφορὰ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ, Καινοτομίαι ἐν τοῖς Μυστηρίοις. 6. Τὸ διοικητικὸν σύστημα καὶ ὁ ἐσωτερικὸς βίος τῆς δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἡ προπαγάνδα. 7. Ὁ Οὐνιτισμὸς. 8. Γενικὸς χαρακτηρισμὸς τοῦ Προτεσταντισμοῦ. Τιμᾶται δοχ. 5.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐνιάς προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθειν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 17ῃ 21ῃ καὶ 24ῃ μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ. καὶ ὥρα 10—12 π.μ. ἐν Ἀλμυρῷ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλαίου. Ἀλμυροῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, 14 ἀγελαδας, 4 μόσχους (ντανάδια), 2 δεμάλια καὶ 3 βούς ἀροτήρας. Πρώτη προσφορά δραχμαὶ 24000 ἐν ὄλῳ. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ἐνιάς τῇ 4ῃ Μαΐου 1925 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γρεβενῶν Ἱ. Μονῆς Ζίβορδας προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθειν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην ἐν τῇ ἐμποροπανηγύρει τοῦ Ἁγ. Ἀχιλλίου ἐ.ἔ. ἡμέρα Δευτέρα Τρίτη καὶ Τετάρτη ὥρα 10-12 π.μ. ἐν τῷ πρατηρίῳ τῆς Μονῆς: ἐνώπιον τοῦ Συμβουλαίου ἀντιπρόσωποι τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ δύο μελῶν αὐτοῦ, 6 ἡμῖνονος ἡλικίας 4 ἐτῶν. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ζίβορδας τῇ 28 Ἀπριλίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Κλειστῶν προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθειν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τῇ 31ῃ μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 π.μ. ἐν Μενιδίῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλαίου. Γ. Ἀθανασιάδου τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ χωρίου Μενιδίου, κείμενον κτήμα τῆς Μονῆς ἐν οἰκίῳ περὶ παρὰ τὰς οἰκίας Φ. Χρήστου καὶ Δ. Γκίκα ὑπὸ τὰ γνωστὰ ὄρια καὶ τὴν γνωστὴν του ἔκτασιν. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱ. Μ. Κλειστῶν τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 1925. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σερίφῳ Ἱ. Μονῆς Ταξιάρχων προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθειν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τῇ 30ῃ μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐν Σερίφῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλαίου ἀντιπρόσωποι εἰρηνοδίκου Σερίφου, τὰ ἐπομένα πέραξ τῆς Μονῆς κτήματα: 1) ἄγρον «Χαλκία» πρὸς δυμάς, 2) ὅμοιον πρὸς ἀνατολάς 3) ὅμοιον «Τραπεζα», 4) ὅμοιον «Κλεισοῦρι» 5) τρεῖς ὁμοίους εἰς Ἁγ. Μηνᾶ 6) δύο ὁμοίους ὀνόματι «Ἐρινούς», 7) δύο ὁμοίους ὀνόματι «φούρνους», 8) τρεῖς ὁμοίους ὀνόματι «Καλαμάς» 9) Ἀγρόκτηνον ὀνόματι «Κατω Βιόλλα» καὶ 10) μίαν ἄμπλον εἰς θέσιν «Κάπαρι». Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Σερίφῳ τῇ 30ῃ Ἀπριλίου 1925 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Διὰ τοὺς Ναυτοὺς καὶ τὰς Μονὰς Δρ. 50
Διὰ τοὺς Ἱερεῖς 80
Ἐξωτερικοῦ. Φρ. Χρ. 50
Ἀμαρτικῆς. Δολ. 3

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο ΦΑΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ο ΓΟΥΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓ[Η]ΠΟΛΕΩΣ ΠΟΥΚΑΡΠΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ

Καθηγητῆς του Πανεπιστημίου

Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήναι

Τύποις “Φοίνικος”, Ὁδὸς Σπυρίδων 38, Ἀθήναι